

Floortje Vlierbes
en de eigenzinnige wereld van
Rosa Senzafasía

Aduscha Hommes

Met bijzondere dank aan:

mijn vader, de tekenaar
mijn nichtje, het proefkonijn
mijn broer, de kritische blik
Francis en zijn enthousiasme
Nel, die steeds in mij gelooft
Jeroen, die dit boek heeft gerealiseerd
en
neurochirurg dr. G. Spincemaille

© 2024 Aduscha Hommes / Uitgeverij U2pi

Titel: Floortje Vlierbes en de eigenzinnige wereld van Rosa Senzafasía

Auteur: Aduscha Hommes

Illustraties: Pol Hommes

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: Jouwboekdrukkerij.nl

ISBN 978 94 9336 482 0

NUR: 280

Behoudens de in of krachtens de Auteurswet gestelde uitzonderingen mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de auteur.

Voor zover het maken van reprografische verveelvoudigingen uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16h Auteurswet dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht (Postbus 3051, 2130 KB Hoofddorp, www.reprorecht.nl).

Inhoud

Van de ene op de andere dag	7
Mahonia	11
Het recept	17
De drie maskers	21
Het theatertje	26
De wegwijzer	32
Het kettingslot	36
De gouden scarabee	42
Het sleutelbos	47
De roze bril	53
Het huis met de vijf geheime kamers	59
De vijf opdrachten:	65
Spiegels	65
Klokken	69
Dieren	71
De verdieping	76
Jassen	79
Originaliteit en plagiaat	85
Het wandtapijt	90
Het verbreken van de stilte	97

Van de ene op de andere dag

Woorden

Ze kunnen je alles vertellen, zoals de kleur van je haar of je ogen. Of de smaak van het eten, de geur van bloemen, maar ook van je schoenen. Stel dat je de woorden niet kent of niet begrijpt, dan zeggen de woorden jou niets. En zonder woorden kun jij ook niets vertellen.

Dit is het verhaal van het meisje dat de woorden kende, maar besloten had niets meer te vertellen. Van de ene op de andere dag stopte ze met praten. En niemand begreep waarom.

Het maakte de ouders van het meisje diep ongelukkig. Daarom bezochten ze allerlei soorten dokters. De ene dokter probeerde het probleem op te lossen door grappen te vertellen. Het meisje begon dan wel te glimlachen, maar praten deed ze niet. Een andere dokter besloot haar keel te onderzoeken. Hij pakte een houten spatel, legde deze op haar tong en zei: ‘Zeg eens “Aaaa...” Dat was natuurlijk een trucje. Helaas trapte het meisje er niet in. Toen kwam er een eigenaardige yogalerares. Met kosmische klanken en magische bewegingen probeerde zij contact te maken met de stem van het meisje, dat met verbazing naar het vreemde schouwspel zat te kijken. Zelfs een tandarts meldde zich, die dacht dat hij geluid uit haar kon krijgen door een kies te trekken zonder verdoving! Wat wreed...

Ten slotte kwam er een beroemde professor, die een fantastisch idee had. Hij beloofde haar een groot stuk chocolade, als ze ging praten. Dat was lastig, want het meisje was dol op chocolade. Toch hield ze voet bij stuk en geen enkel woord rolde uit haar mond. Zelfs de beroemde professor zag het niet meer zitten. Zij was een bijzonder geval en werd bijna net zo beroemd als de professor zelf! En haar naam was: Rosa Senzafasía.

Maar wat was er nou eigenlijk gebeurd? Laten we eens kijken naar de dag voordat Rosa bedacht had niet meer te praten. Het was een vrolijke zomermiddag toen Rosa en haar beste vriendin Floortje Vlierbes op weg waren naar de dansles. Nieuwsgierig vroeg Rosa: ‘Hoe gaat het met de nieuwe cursus van je moeder?’

‘O,’ zei Floortje, ‘ze heeft nog niet veel lessen gehad. In het weekend is er wel iets misgegaan. Ik weet niet hoe mijn moeder het voor elkaar gekregen heeft, maar mijn haar was helemaal pimpelpaars!’ Ja, de moeder van Floortje deed een cursus kruiden mengen bij het heksencafé, genaamd ‘De kring van Artemis’. Ze was hard aan het oefenen om haar eerste diploma te halen. Helaas was Floortje altijd haar proefkonijn. ‘Ik vind het leuk dat je moeder zo’n bijzondere hobby heeft’, zei Rosa. ‘Als je de hobby van mijn moeder moet omschrijven, zou ik het “winkels bestormen” noemen.’

‘Winkelen kan best gezellig zijn’, zei Floortje.

‘Ja, dat zeker, maar ik denk niet dat er een cursus in bestaat’, bedacht Rosa.

‘Mijn moeder zegt altijd dat je moet kopen wat je echt nodig hebt’, zei Floortje.

‘Dat klinkt heel logisch’, zei Rosa. ‘Ik denk dat mijn moeder eerder kleren verzamelt dan dat ze de kleren echt nodig heeft. Ze wil gewoon iedere keer iets nieuws.’

‘Dan denk ik dat je moeder een andere hobby nodig heeft’, lachte Floortje. ‘Misschien is schilderen wel wat. Als je schildert, maak je iedere keer iets nieuws.’

‘Eerlijk gezegd had ik liever dat ze een kookcursus deed’, zei Rosa. ‘Bijna iedere dag spaghetti eten gaat ook vervelen. Daar heb je zelfs een spreekwoord voor.’

‘O ja?’ vroeg Floortje verwonderd. ‘Ik wist niet dat er een spreekwoord bestond over spaghetti...’

‘Nee, dat bestaat ook niet’, zei Rosa. ‘Ik bedoel: Verandering van spijs doet eten.’

‘Dat ken ik!’ zei Floortje. ‘Daarom krijg ik van mijn moeder iedere week alle kleuren van de regenboog voorgeschoteld.’

‘Maar dat is toch gezond, al die groente en dat fruit’, zei Rosa.

‘Ja...’ zei Floortje aarzelend, ‘... maar sommige kleuren passen niet al-

tijd bij elkaar.'

'Misschien moeten jouw moeder en mijn moeder samen op kookcursus!' zei Rosa lachend.

'Daar ben ik het helemaal mee eens', zei Floortje. Opgewekt liepen de twee vriendinnen de dansschool in.

Na de les gingen ze samen naar huis. Rosa en Floortje waren dikke vriendinnen, hoewel ze elkaar nog niet lang kenden. Dat kwam omdat Rosa eerst in een andere stad had gewoond.

'Kijk, ik zie het licht boven de keukentafel al branden. Ik zie je morgen!' zei Floortje en zwaaiend liep ze de voortuin in. Rosa zwaaide vrolijk terug en liep verder. Na vijf minuten was ook zij thuis. En natuurlijk stond de spaghetti dampend op tafel. Vlug ging Rosa op haar stoel zitten. Haar vader, die aan zijn bureau zat, deed zijn laptop dicht en ging bij haar aan tafel zitten.

'Hallo Rosa, heb je fijn gedanst?' vroeg hij geïnteresseerd.

'Ja', zei Rosa en haar gezicht straalde. 'Soms lijkt het alsof ik vlieg.' Haar vader lachte. Zij kon aan het twinkelen van zijn ogen zien dat hij trots op zijn dochter was.

'Sorry,' riep haar moeder, 'maar ik heb het zo druk gehad met het uitzoeken van nieuwe schoenen, dat ik nauwelijks tijd heb gehad om voor het eten te zorgen! Ik kon niet kiezen tussen een paar elegante, oranje-rode schoentjes en een paar zwarte laarzen met krokodillenprint. Tja, toen heb ik ze maar allebei genomen.' Ze pakte haastig de twee dozen die bij de deur stonden. Haar vader zei: 'Kun je daar niet even mee wachten? Het eten begint koud te worden.'

'Ach, maar natuurlijk! Ik laat me ook zo meeslepen', zei haar moeder en ze nam zingend plaats op haar stoel.

Na het eten liet ze enthousiast zien wat ze gekocht had. Ze deed eerst de oranje-rode schoentjes aan en als een echt fotomodel liep ze door de woonkamer.

'En? Wat vinden jullie ervan?' vroeg ze. Rosa zei dat ze het een mooie kleur vond.

'Dan laat ik jullie nu de laarzen zien!' zei haar moeder opgewonden. Het duurde even voordat zij ze aan had, omdat de laarzen zo lang waren. Ze kwamen tot over haar knieën. Toen zij eindelijk de ritsen dicht

had, liep ze wat onwennig op de hoge hakken door de kamer. Door de gladde vloer gleed ze zelfs bijna uit!

‘Misschien kun je deze beter terugbrengen’, zei haar vader bezorgd. ‘Ze lijken me te gevaarlijk.’

‘Welnee! Het heet “krokodillenprint”, dus dan bijten ze toch niet?’ zei haar moeder. ‘Ik moet ze gewoon nog inlopen’, meende ze en als een waggelende eend probeerde ze zich in balans te houden. Voorzichtig hield ze zich vast aan de tafelstoelen. Wonder boven wonder bereikte ze de bank, waar ze meteen neerplofte.

Rosa schudde haar hoofd. Ze ging op zoek naar het spannende boek dat ze aan het lezen was. Op het tafeltje naast de bank lag een stapel tijdschriften. Daartussen ontdekte zij het verhalenboek, waarbij ze zich afvroeg hoe het daar terechtgekomen was. Toen Rosa de juiste bladzijde gevonden had, zag ze in een ooghoek haar moeder nog worstelen met het uittrekken van de laarzen. ’s Avonds is zij net als alle andere mensen naar bed gegaan.

Mahonia

Het geheimzinnige zwijgen van Rosa zorgde ervoor dat ook Floortje voor een raadsel stond. Zij was haar beste vriendin, dus waarom zou ze niet vertellen wat er aan de hand was? Had Floortje misschien iets verkeerd gezegd? Of was het... toverkracht?

Ze had het er vaak met haar moeder Marjolein over. Maar die zei: 'Er is een verschil tussen niet willen praten en niet kunnen praten. Rosa wil niet praten. Daarom denk ik dat het niets met toverkracht te maken heeft. Het probleem zit in haar hoofd.'

Floortje dacht even na en zei: 'Eigenlijk wil ik weten wat er in haar hoofd gebeurt. Zou er een kruidenmengsel bestaan waarmee je iemands gedachten kunt lezen?'

'Ik heb er nog nooit van gehoord', zei haar moeder.

'Kun je het eens vragen aan de heks van het heksencafé?' vroeg Floortje.

Haar moeder zei wat aarzelend: 'Dat zou kunnen, want vanavond krijg ik weer les van haar.'

'Geweldig!' riep Floortje. 'Mag ik met je mee?'

'Dat lijkt me niet zo'n goed idee', antwoordde haar moeder. 'Het heksencafé is voor volwassen mensen. Je bent te jong en ik weet niet of de heks het goed zal vinden.'

'Maar ik kan het altijd proberen', zei Floortje. 'Ik hoef maar één vraag te stellen.'

'Dat is waar', bedacht haar moeder. 'Goed, dan nemen we de gok.'

In de vroege avond vertrokken ze fietsend naar het heksencafé. Onderweg vroeg Floortje: 'Hoe heet de heks ook alweer?'

'Haar naam is Mahonia Muscari en ze komt uit Slovenië. Het is een moderne, hippe dame, heel anders dan ik me had voorgesteld', zei haar moeder. 'Maar ze vertelt honderduit, een echte babbelkous.'

'En wat betekent "De kring van Artemis"?', vroeg Floortje.

'Volgens de Griekse mythologie is Artemis de godin van de maan', legde haar moeder uit. 'De kring zelf is gebaseerd op de zeven oerkrachten: zwaartekracht, natuurkracht, spierkracht, wilskracht, toverkracht,

